

Arrest

nr. 168 415 van 26 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 april 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 161 327 van 3 februari 2016 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Feiten

De in de aanhef van dit arrest vermelde beslissing is de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.03.2015 werd ingediend door: D.F., Nationaliteit: Marokko (...) om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Het verblijfsrecht van de echtgenoot van betrokkene, H.S., e.H. in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd beëindigd aan de hand van een bijlage 21 overeenkomstig art.42 bis van de wet van

15.12.1980. Hierdoor kan betrokkene, zoals bepaald in artikel 40 bis §2, 1° zich niet bij hem voegen. Het verblijfsrecht van de betrokkene kan dan ook niet toegestaan worden”.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Uit het wachtregister waartoe de Raad toegang heeft blijkt dat de echtgenoot van verzoekster, de heer H.S.e.H., opnieuw in het bezit werd gesteld van een E-kaart, geldig tot 28 oktober 2020. Gelet op deze vaststelling die de verzoekende partij ter terechtzitting beaamt, heeft verzoekster geen belang meer bij de beslechting van een beroep gericht tegen een beslissing waarbij wordt verwezen naar de beëindiging van het verblijf van haar echtgenoot. Deze situatie is immers achterhaald. Uit het wachtregister blijkt dat verzoekster opnieuw een vestigingsaanvraag heeft ingediend om zich bij haar echtgenoot te voegen en hierbij in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 18 mei 2016. De verzoekende partij bevestigt dit eveneens ter terechtzitting. Deze aanvraag werd weliswaar nog niet beslecht, maar vast staat dat verzoeksters vestigingsaanvraag niet kan worden geweigerd om de reden dat het verblijfsrecht van haar echtgenoot werd beëindigd, aangezien deze thans beschikt over een E-kaart. Dit maakt dat het belang bij het beroep niet langer actueel is.

2.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting staat het volgende vermeld:

“Gevraagd naar het belang dat zij nog meent te kunnen laten gelden bij huidig beroep – gelet op de vaststelling dat in de bestreden beslissing werd gewezen op de intrekking van het verblijf van de echtgenoot van de verzoekende partij, dewelke thans opnieuw in het bezit is van een E-kaart – wijst de verzoekende partij erop dat zij op heden slechts een tijdelijk verblijf heeft en aldus nog steeds belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.”

2.4. Dat verzoekster heden slechts een tijdelijk verblijf heeft, maakt niet dat ze belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Indien de bestreden beslissing wordt vernietigd, kan verzoekster niet meer verkrijgen dan een terug open vallende vestigingsaanvraag en een attest van immatriculatie, waarbij de verwerende partij de aanvraag zal beoordelen rekening houdend met de elementen die verzoeksters zaak op dat ogenblik kenmerken. Verzoekster kan dus geen bijkomend voordeel halen uit de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Ze heeft immers heden al een lopende vestigingsaanvraag en een attest van immatriculatie.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting zesentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA